

Mátyási Péter: Green Box

Megnyitó: 2019. április 10., szerda, 18 óra

Megnyitó beszéd: Szikra Renáta, művészettörténész

Kurátor: Barkóczi Flóra, művészettörténész

A kiállítás megtekinthető: 2019. június 22-ig, keddtől péntekig 12 és 18 óra,
szombaton 11 és 17 óra között

A természet hierarchia nélkül működik, nincs olyan része, amelyikről azt mondhatnánk, hogy ez kevésbé fontos vagy az nagyon fontos.

(Ivan Ladislav Galeta, 2012)

Mátyási Péter Molnár Ani Galériában rendezett egyéni kiállításának középpontjában a művész legújabb, a természet és az ember kapcsolatát vizsgáló munkái láthatók. A művész az „ember által uralt természet” hierarchikus viszonyrendszerének lebontásához az ökológiailag tudatos megfigyelő pozícióját veszi fel. Elsősorban az érdekli, hogyan alakulnak át az autonóm természeti folyamatok mesterséges beavatkozások hatására, milyen fejlődési és hanyatlási dinamikák figyelhetők meg a növények fajtörténetében. A galéria white cube tere a kiállítás időtartamára átmenetileg egy védett környezetet biztosító, üvegházhoz hasonló funkciójú „green box”-szá alakul – hogy így mi is megfigyelőkké válhassunk.

A kiállítás címét adó „green box” terét azok a nagyméretű akvarellképek jelölik ki, melyek Magyarország egyes védett és ritka növényfajainak utolsó megmaradt élőhelyeit ábrázolják – mocsár- és lápvidékeket, védett területeket. Ezek a területek a felszíni- és talajvíz természetes és mesterséges lecsapolása következtében mára egykori méretük 3%-ára zsugorodtak össze, ami az itt élő fokozott védelem alatt álló fajok kihalásának veszélyével is fenyeget. Az airbrush technikával készült monokróm munkák az embertől elidegenedett tájakat tárnak elénk: egy olyan világot, ahol ember és természet koegzisztenciája már nem valósulhat meg, a természet még élő organizmusait csak relikviákként szemlélhetjük. A látogató és a látvány közti távolságot a képfelületek elé helyezett polikarbonát lemez teszi még hangsúlyosabbá – a nézőt az üvegház biztonságosnak vélt védelme mögé helyezve.

A kiállítás másik fókuszát azok a „növényportrék” jelentik, amelyek a portré műfaját megidézve növény és ember szerepcseréjével, a természet humanizálásával kísérleteznek. Az arcképfestészet több évszázados hagyományára, illetve a 19. században azt felváltó portréfotográfia műfajára reflektálva Mátyási a Vörös lista, azaz a kihalással veszélyeztetett, illetve már kipusztult magyarországi növények jegyzéke alapján készítette el kihalt fajok „képmásait”. A növények portréi a családi portréfalakhoz hasonló módon, kisebb-nagyobb keretekbe foglalva jelennek meg, ezzel jelezve létük múltbeliségét – a védett lápterületeket ábrázoló munkákhoz hasonlóan elszigetelve őket befogadójuktól. A portrék kivitelezését uraló szépia-hatás a természet ember általi esztétizálásának problémáját is felveti.

Mátyási Péter jelen kiállításán bemutatott munkái esetében a klasszikus anyaghasználat (akvarell, akril) mellett olyan technikai és formai megoldások is megjelennek, mint az üreghkamrás lemezek és speciális növénynevelő fények használata, a képkeretek installatív alkalmazása, vagy az ovális képfarmátum. Ezekkel az eszközökkel az alkotó a természethez való elidegenült viszonyunk újragondolását ösztönzi. Mátyási munkái rámutatnak arra a problémára, hogyan fosztjuk meg természeti környezetünket élettelségétől – beérve azzal, hogy csak emlékképe marad utána.

Péter Mátyási: Green Box

Opening: 10 April 2019, Wednesday, 6 p.m.

Opening speech: Renáta Szikra, art historian

Curator: Flóra Barkóczy, art historian

On view until: 22 June 2019, from Tuesday to Friday, 12 p.m. to 6 p.m.,
on Saturday 11 a.m. to 5 p.m.

Nature works without hierarchy, there is no part of it which we could say is less or more important.
(Ivan Ladislav Galeta, 2012)

Péter Mátyási's recent solo exhibition in Ani Molnár Gallery focuses on the artist's latest works examining the relationship between nature and humankind. The artist takes on the position of an ecologically conscious observer to break down the hierarchical relationship of "human-dominated nature". Primarily, he is interested in the evolution of autonomous natural processes as a result of artificial interventions, and the dynamics of development and decline in plant species history. During the exhibition, the white cube of the gallery is temporarily transformed into a „green box” with a greenhouse-like function that provides a protected environment, so that we can become observers.

The “green box” space – which also serves as the title of the exhibition – is designated by the large green watercolor pictures depicting the last remaining habitats of some protected and rare plant species in Hungary – marshlands, wetlands and preserves. These areas are now shrinking to 3% of their former size as a result of natural and artificial draining of the surface water and groundwater, which also threatens with the extinction of protected species living here. Monochrome works made with airbrush technique show us alienated landscapes: a world where the coexistence of man and nature can no longer be realized, surviving organisms of nature can only be seen as relics. The distance between viewer and sight is even more pronounced by the polycarbonate plate placed in front of the image surfaces - placing the viewer behind the seemingly safe protection of the greenhouse.

The other focus points of the exhibition are the „plant portraits”, which by evoking the genre of portrait, experiment with the exchange of human and plant roles, and the humanization of nature. Reflecting on the centuries old tradition of portrait painting, and on the genre of portrait photography which replaced it in the 19th century, Mátyási prepared the “images” of extinct species based on the “Red list” of endangered or extinct Hungarian plants. The portraits of plants appear in smaller or larger frames similarly to family portrait walls, indicating the past of their existence and isolating them from their beholders – just like the works depicting protected wetlands. The sepia effect dominating the portraits also raises the problem of aestheticisation of nature by humans.

In the works of Péter Mátyási presented at the exhibition, in addition to classical material use (watercolor, acrylic), there are also technical and formal solutions such as the use of double layer polycarbonate sheets and special plant-growing lights, the installative use of photo frames or the oval image format. With these tools, the artist encourages us to rethink our alienated relationship with nature. Mátyási's work points at the problem of depriving our natural environment of its lifestyle – and reaches out for its memory.